

POTOČNJAK & ŠUŠNJAR

ODVJETNIČKO DRUŠTVO

Zagreb, 19.2.2024.

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

Amruševa 2/II
HR-10000 ZAGREB

Na broj: St-309/20

Stečajni
vjerovnik: **25 ER d.o.o.**, Cesta Zrinskih i Frankopana 18, Ozalj, OIB: 93848580305,
kojeg zastupa Matija Potočnjak, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Potočnjak
& Šušnjar d.o.o.

ŽALBA

stečajnog vjerovnika protiv rješenja Trgovačkog
suda u Zagrebu broj St-309/2020 od 5. veljače
2024.

I. Trgovački sud u Zagrebu donio je rješenje broj St-309/2020 od 5. veljače 2024. kojim
točkom I. razrješuje dužnosti stečajnog upravitelja Domagoja Poljak, točkom II. za novog stečajnog
upravitelja imenuje Lovorku Juranović, a točkom III. nalaže primopredaju dužnosti.

II. Stečajni vjerovnik ovom žalbom pobija gore navedeno rješenje, iz svih zakonom
predviđenih razloga, a osobito zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i apsolutno
bitnih povreda postupka iz članka 354. stavka 2. točke 11. Zakona o parničnom postupku, (Narodne
novine broj 53/1991, 91/1992, 112/1999, 129/2000, 88/2001, 117/2003, 88/2005, 2/2007,
96/2008, 84/2008, 123/2008, 57/2011, 25/2013, 89/2014, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23, dalje:
ZPP), kao i pogrešne primjene materijalnog prava, a u svezi s člankom 19. i 91. Stečajnog zakona

Stečajni vjerovnik ističe da rješenje ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati i da je
nerazumljivo i proturječno razlozima rješenja, kao i provedenom postupku. **Ističe se da iz
obrazloženja rješenja i cjelokupnog postupka ne proizlazi točka I. pobijanog rješenja.**

Nadalje, stečajni vjerovnik smatra da je **stečajni upravitelj svoju dužnost obavljao u
skladu s odlukama skupštine vjerovnika i suda te u skladu sa zakonom**, odnosno u okviru
odluka i naloga koji je dobio od skupštine vjerovnika i suda.

III. U točki I. obrazloženja pobijanog rješenja sud navodi odredbu članka 91. st. 2. Stečajnog
zakona kojim je propisano da sud može po službenoj dužnosti ili na zahtjev odbora vjerovnika ili

skupštine vjerovnika razriješiti stečajnoga upravitelja i prije isteka roka iz stavka 1. ovoga članka ako svoju dužnost ne obavlja uspješno ili iz drugih važnih razloga, osobito ako ne postupa po nalogu suda. Prije donošenja odluke iz stavka 2. ovoga članka sud će omogućiti stečajnom upravitelju da se očituje, osim ako važni razlozi ne zahtijevaju da se drukčije postupi (st. 3.).

U točki II. obrazloženja pobijanog rješenja sud navodi da postoje važni razlozi za razrješenje stečajnog upravitelja i to iz sljedećih razloga:

- jer je stečajni upravitelj prodavao imovinu stečajnog dužnika u suprotnosti s općim načelom stečajnog postupka – „skupno i razmjerno namirenje“, a pri tome nije vodio računa o kogentnim odredbama Stečajnog zakona kojima je propisano u kojim slučajevima je prijeboj dopušten
- jer je stečajni upravitelj bez odluke skupštine vjerovnika izdao odvjetniku punomoć za zastupanje u zemljišnoknjižnom postupku

IV. Nastavno na točku III. ove žalbe, stečajni vjerovnik se očituje te iznosi žalbene razloge i navode u odnosu na pojedine razloge razrješenja stečajnog upravitelja od strane suda.

1. Sud kao razlog za razrješenje navodi da stečajni upravitelj nije, prilikom unovčavanja imovine dužnika, vodio računa o kogentnim odredbama Stečajnog zakona koje se tiču prijeboja, i to članka 174. SZ-a i 176. SZ-a.

Stečajni vjerovnik ističe da su zaključci suda o odlučnim činjenicama pogrešno i suprotni stanju spisu iz kojeg razloga je sud počinio apsolutno bitne povrede iz članka 354. st. 2. toč. 11. ZPP-a te pogrešno primijenio materijalno pravo, čime je ostvario žalbene razloge, a pritom je donio nezakonito rješenje o razrješenju, **a koje rješenje pritom nije u interesu vjerovnika i stečajnog postupka.**

Stečajni vjerovnik ističe da je odluka suda o razrješenju stečajnog upravitelja, nakon protoka više od 3 godine o navodnih povreda Stečajnog zakona, **suprotna odredbama Stečajnog zakona, odlukama skupštine vjerovnika te odlukama i postupanju suda od dana otvaranja stečajnog postupka pa nadalje.**

Stečajni vjerovnik ističe da **je stečajni upravitelj postupao u skladu s odlukama skupštine vjerovnika, kao i u skladu s odlukama suda koji odluke skupštine vjerovnika nije ukinuo, a na koji način je i sam sud potvrdio i odobrio odluke skupštine vjerovnika,** a po kojim odlukama je stečajni upravitelj bio dužan postupati.

Također se ističe da je **stečajni upravitelj imao dužnost i obvezu postupati po odluci skupštine vjerovnika** koju sud nije ukinuo, dakle odobrio ju je, smatrajući da je ista u skladu sa zakonom te u interesu vjerovnika, a pored toga je stečajni upravitelj imao pravo postupati u skladu s odlukama skupštine vjerovnika i suda pod opravdanom pretpostavkom da bi se svako suprotno postupanje smatralo povredama dužnosti stečajnog upravitelja radi koje bi postojali razlozi za razrješenje.

Dakle, suprotno stavu suda temeljem kojeg je razriješio stečajnog upravitelja, stečajni vjerovnik ističe da bi postojali razlozi za razrješenje stečajnog upravitelja da nije postupao sukladno odluci skupštine vjerovnika i suda.

U svezi s navedenim, ističe se da je nije samo stečajni upravitelj, kako to navodi sud u obrazloženju rješenja, predlagao donošenje odluke o unovčenju, **nego je takvu odluku predlagao stečajni vjerovnik, koji je takvu odluku i donio, a sud je nije ukinuo** te po kojoj odluci je stečajni upravitelj morao postupati.

U točki 6. obrazloženja rješenja sud navodi:

- „stečajni vjerovnici su na izvještajnom ročištu donijeli odluku "da se prodaja nekretnina stečajnog dužnika izvrši neposrednom pogodbom na način da se nekretnine oglašavaju putem besplatnih oglasnik tako da je cijena prilikom prvog oglašavanja utvrđena vrijednost, a da se prilikom prodaje svakog drugog oglašavanja smanjuje za 5% od prethodne cijene sve do prodaje, uz ovlaštenje da se nekretnine mogu prodati na način da se kupoprodajna cijena prebija (kompenzira) s potraživanjem stečajnih vjerovnika koji imaju utvrđene tražbine na način da se iznos kupoprodajne cijene u iznosu tržišne i utvrđene vrijednosti prebija (kompenzira) s utvrđenom tražbinom stečajnih vjerovnika, time da se osiguraju troškovi stečajnog postupka u iznosu koji će se naknadno utvrditi po procijenjenoj vrijednosti nekretnina"

Sukladno navedenoj odluci skupštine vjerovnika, a koju sud nije ukinuo sukladno i u rokovima koji su određeni Stečajnim zakonom, a na koji način ju je posredno potvrdio smatrajući da je ista zakonita, niti su vjerovnici stavili prijedlog za ukidanje, stečajni upravitelj oglasio je prodaju nekretnina te nekretnine unovčio na način i u skladu s odlukom skupštine vjerovnika.

Nadalje, točki 7. obrazloženja pobijanog rješenja, sud navodi da je takva prodaja bila nedopuštena iz razloga iz članka 176. Stečajnog zakona, dakle da je nedopuštena iz razloga što prijeboj nije dopušten.

Donošenjem takve odluke i takvog zaključka sud je pogrešno primijenio materijalno pravo i postupio protivno odredbama Stečajnog zakona koje se odnose na odluke i načine prodaje imovine dužnika i namirenja stečajnih vjerovnika, a koje odredbe Stečajnog zakona, uzimajući u obzir da se u Stečajnom zakonu nalaze nakon odredbi o prijeboju i reguliraju načine prodaje imovine dužnika, **izravno derogiraju odredbe koje se odnosi na prijeboj i to način da se takve odredbe primjenjuju umjesto odredbi koje se odnose na prijeboj iz članka 176. Stečajnog zakona, i to odredbe članka 229.**

Člankom 229. Stečajnog zakona propisano je:

Članak 229.

- ***(1) Nakon izvještajnoga ročišta stečajni upravitelj dužan je bez odgode unovčiti imovinu koja ulazi u stečajnu masu, ako to nije protivno odluci skupštine vjerovnika.***

(2) Stečajni upravitelj dužan je unovčiti imovinu stečajne mase u skladu s odlukama skupštine vjerovnika i odbora vjerovnika.

(3) Stečajni upravitelj dužan je, uz odgovarajuću primjenu pravila ovršnoga postupka, Financijskoj agenciji bez odgode dostaviti podatke o svim nekretninama koje se prodaju u stečajnom postupku, a o pokretninama ako je njihova procijenjena vrijednost veća od 50.000,00 kuna radi upisa u Očevidnik nekretnina i pokretnina uz naznaku da se prodaju u stečajnom postupku.

(4) Ako stečajni vjerovnici nisu na izvještajnom ročištu drukčije odredili način i uvjete prodaje, imovina dužnika prodaje se odgovarajućom primjenom odredbi članaka 247. i 249. ovoga Zakona.

Upravo je odluka iz članka 229. Stečajnog zakona donesena na skupštini vjerovnika/izvještajnom ročištu koja je održana dana 12. siječnja 2021.

Stečajni vjerovnik ukazuje i na zapisnik sa skupštine vjerovnika od 29. rujna 2021., na kojemu je donesena odluka:

- *1. Sukladno odluci skupštine vjerovnika od 12. siječnja 2021., pristupit će se prodaji nekretnina stečajnog dužnika koje su uknjižene kao vlasništvo stečajnog dužnika na način kako je to odlučeno na toj Skupštini, time da se nekretnine koje su izvanknjižno vlasništvo stečajnog dužnika neće prodavati dok se ne provede uknjižba istih u vlasništvo stečajnog dužnika*

Dakle, odluka o prodaji ne samo da je donesena nego je potvrđena i na dodatnoj skupštini te naloženo stečajnom upravitelju postupanje, a sud istu nije ukinuo.

Navedenu odluku nije ukinuo sud po službenoj dužnosti niti su vjerovnici podnijeli prijedlog za ukidanje odluke.

Obzirom da sud, koji po službenoj dužnosti pazi na zakonitost i osnovanost odluka i cjelokupnog postupka, nije ukinuo navedenu odluku niti je stečajnog upravitelja i stečajne vjerovnike upozorio na donošenje takve odluke, potpuno je nejasno temeljem čega sada sud, po drugoj sutkinji, ukida zakonitu odluku skupštine vjerovnika, koju sud nije ukinuo, "kažnjava" stečajnog upravitelja koji je morao postupiti u skladu s odlukom skupštine vjerovnika i suda.

Ujedno, osim navedenog, sud pogrešno donosi pobijano rješenje, iz već navedenog razloga, pogrešno primjenjujući odredbu članka 176. Stečajnog zakona, umjesto koje je morao i biti dužna primijeniti odredbu članka 229. Stečajnog zakona.

Pored ovakve odluke, stečajni vjerovnik da je tijekom postupka predlagao prodaju ostalih nekretnina koje su u izvanknjižnom vlasništvu dužnika te da je radi donošenja takve odluke zakazana i održana skupština vjerovnika. Sudu su od stane stečajnog upravitelja dostavljeni svi ugovori o kupoprodaji te ostala dokumentacija, dok je stečajni vjerovnik predlagao donošenje odluke, da na svoj rizik kupi i preuzme nekretnine te da podmiri sve troškove postupka, a koju odluku stečajni sud zabranjuje donijeti s pozivom da je ista nezakonita, i to sve na štetu stečajnog vjerovnika kojemu onemogućuje naplatu svojeg potraživanja, ali i na štetu stečajnog postupka iz razloga što izravno onemogućuje namirenje troškova stečajnog postupka.

Dakle, sud s dvije svoje neutemeljene i nezakonite odluke pridonosi trajanju postupka te onemogućava stečajnog vjerovnika u naplati svojeg potraživanja, kao i naplatu troškova stečajnog postupka.

Stečajni vjerovnik smatra da su takve nezakonite odluke suda štetne za stečajni postupak te da je sud bez razloga razriješio stečajnog upravitelja.

Zaključno, stečajni vjerovnik ističe da je, sukladno odluci skupštine vjerovnika, osim što je uplatio jamčevinu, stečajni vjerovnik suglasan i voljan podmiriti troškove postupka prema obračunu stečajnog upravitelja, ali isto tako ističe da je izrada konačnih troškova postupka onemogućena radi odluka suda da ne dopušta prodaju nekretnina koja su u izvanknjižnom vlasništvu.

Dakle, s jedne strane stečajni sudac onemogućava prodaju nekretnine, a s druge strane razrješuje stečajnog upravitelja radi izdavanja punomoći odvjetniku u zk postupku, koje izdavanje je stečajni vjerovnik odobrio i dao takav nalog, a u kojim postupcima bi se bez troškova na teret stečajnog dužnika i stečajne mase, pokušale uknjižiti nekretnine na ime i korist stečajnog dužnika, a koje bi se potom unovčavale, a na koji način sud ponovno šteti interesima stečajnog vjerovnika.

Zaključno, sud u točki 8. obrazloženja pobijanog rješenja pogrešno navodi da nije odlučno što odluka skupštine vjerovnika nije ukinuta sukladno odredbi članka 108. SZ-a, nego upravo

suprotno, stečajni vjerovnik ističe i smatra da upravo iz navedenog proizlazi da odluka nije nezakonita, odnosno da je nije ukinuo stečajni sud te da je stečajni upravitelj morao postupati sukladno navedenoj odluci.

U svezi s navedenim, navodi se da onda, ako sud sada smatra da je navedena odluka nezakonita, onda je potrebno pokrenuti i stegovne postupke protiv sudaca koji takvu odluku nisu ukinuli, a ne kažnjavati stečajnog upravitelja koji je radio sukladno odluci skupštine vjerovnika te istog suda koji odluku nije ukinuo.

2. U točki 9. obrazloženja presude sud na vodi da je stečajni upravitelj bez odluke skupštine vjerovnika, sklopio ugovor o zastupanju s odvjetnicom Milicom Nenadović Timarac, radi pokretanja postupka uknjižbe nekretnina u izvanknjižnom vlasništvu stečajnog dužnika.

Stečajni vjerovnik navodi da je stečajni upravitelj imao izvansudsku suglasnost za sklapanje takvog ugovora, koji je u interesu stečajnog dužnika, stečajnog vjerovnika i stečajnog postupka, a o kojoj suglasnosti je pričano na skupštini vjerovnika 29. rujna 2021. te je donesena odluka:

- *1. Sukladno odluci skupštine vjerovnika od 12. siječnja 2021., pristupit će se prodaji nekretnina stečajnog dužnika koje su uknjižene kao vlasništvo stečajnog dužnika na način kako je to odlučeno na toj Skupštini, time da se nekretnine koje su izvanknjižno vlasništvo stečajnog dužnika neće prodavati dok se ne provede uknjižba istih u vlasništvo stečajnog dužnika*

Na skupštini 16. svibnja 2023., stranica 2., posljednji paragraf **stečajni vjerovnik dao je i dodatnu suglasnost i to:**

- *„Stečajni vjerovnik navodi da je suglasan s ugovorom o zastupanju koji je sklopljen s odvjetnicom Milicom Nenadović Timarac, s obzirom na to da je u interesu stečajnih vjerovnika uknjižba prava vlasništva u zemljišne knjige.“*

Slijedom navedenog, stečajni vjerovnik ističe da ne postoji drugi razlog koji sud navodi kao važan razlog za razrješenje stečajnog upravitelja iz kojeg razloga su ostvareni svi žalbeni razlozi te je sud donio nezakonitu odluku, odnosno odluku koja je suprotna odluci i odobrenju stečajnog vjerovnika te interesima stečajnog postupka, kao i da je donio odluku o razrješenju pozivajući se na razlog koji je postoji.

Nadalje, prema saznanjima stečajnog vjerovnika, a koje zatražio i dobio od stečajnog upravitelja, temeljem izdane punomoći, za koju je dana suglasnost i odobrenje, nisu poduzete nikakve radnje, odnosno niti jedna radnja niti su nastali bilo kakvi troškovi.

Ujedno, stečajni vjerovnik ističe da su izdavanje takve punomoći i davanje suglasnosti te sve radnje koje je poduzeo stečajni upravitelj, bile u interesu stečajnog postupka.

V. Slijedom navedenog, stečajni vjerovnik predlaže da VTS Republike Hrvatske usvoji žalbu stečajnog vjerovnika te ukinе pobijano rješenje.

25ER d.o.o.
zastupan po